

تهرانی در خانه او؛ کاغذ: سپاهانی [نشریه: ۲-۱۷۵]

● **وصیة علی لابنه محمد بن الحنفیة / حدیث / عربی**
 waṣīyyat-u 'alī li-ibn-i-hī muḥammad ibn-il ḥanafīya
 منسوب به علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، - ۴۰ قمری
 (mansūb be) 'alī ebn-e abī tāleb, emām-e avval (- 661)
 آغاز: بسمله حدیثی أبو حفص عمر بن الفضل بن أحمد الوراق قال
 حدیثی ابوبکر محمد بن أحمد بن ابی الثلج قال حدثنا علی بن
 عبدل الصوفی قال حدثنا الحسن بن طریف بن ناصح عن الحسن
 بن علوان عن سعد بن طریف عن الأصعب بن نباتة المجاشعی قال
 كتب أمير المؤمنين علی بن ابی طالب صلوات الله علیه الى ابنه
 محمد بن الحنفیة رضی الله عنه حين رجع من صفین الى
 حاضرین من الوالد الفان المقر للزمان المدبر العمر.
انجام: واستعن بالله فانه أكفی معین استودع الله دینک و دنیاک و
 اسئلہ خیر القضاء فی الدنیا و الآخرة، تمت الوصیة ...
 [فهرست نسخه‌های خطی عربی کتابخانه موزه طوب قاپی استانبول:
 ۷۰۹/۳]

۱. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۰۷۱

آغاز و انجام: برابر

نسخه اصل: کتابخانه سلطان احمد ثالث در موزه طوب قاپی
 سرای استانبول، نسخه شماره ۲۳۷۵؛ خط: نسخ معرب زیبا، کا:
 مبارکشاه بن قطب، تا: دهه اول شعبان ۷۱۹ق؛ مجدول؛ مهر:
 «الحمد لله الذی هدانا لهذا و ما كنا لنهتدی لولا ان هدانا الله ...»
 (کروی)؛ ۵۸ص، ۸سطر [عکسی ف: ۳-۱۴۶]

۲. شیراز؛ امام عصر؛ شماره نسخه: ۲۶۶

آغاز: برابر

خط: نسخ زیبا، بی‌کا، تا: قرن ۱۱ یا ۱۲؛ با سرلوح مذهب،
 مجدول؛ اهدایی: میرزا علی ضیاء الشریعة، ۲۰ آذر ۱۳۰۸؛ ۲۱ص،
 ابعاد متن: ۱۴×۸ [ف: ۱-۱۴۶]

● **وصیة عمر لمعاویة فی تخریب دین النبی بالروایة**

عن الواقدی / تاریخ اسلام / عربی

waṣīyyat-u 'umar li-mu'āwīya fī taxrīb-i dīn-in nabī bi-
 r-riwāya 'an-il wāqīdī

عمر بن خطاب، - ۲۳ قمری

'omar ebn-e xattāb (- 645)

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۱۰۹۹/۱۱

خط: نسخ، بی‌کا، تا: تاریخ ۱۱۰۰ق [ف: ۵-۲۳۵]

→ وصیة فونتاغورس فی آداب النفوس الروحانية < الذهبية
 → وصیة فیثاغورس المسماة بالذهبية < الذهبية
 → وصیة الکیلانی < وصیة عبدالقادر

● **وصیة علی (ع) لابنه الحسين (ترجمه منظوم) / شعر،**

حدیث / عربی و فارسی

waṣīyyat-u 'alī li-ibn-i-h-il ḥusayn (t.-ye manzūm)

نخجوانی، محمد بن سعد، قرن ۸ قمری
 naxjavānī, mohammad ebn-e sa'd (- 14c)

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۳۴۲۲/۴-ف

نسخه اصل: چستر بیثی ش ۳۰۸ (۷۲/۳)؛ خط: نسخ، کا: ابن
 ساوجی، تا: ۷۲۹ق، جا: اصفهان [فلسفا ف: ۲-۱۴۱]

● **وصیة علی (ع) لابنه الحسين (ترجمه منظوم) / شعر،**

حدیث / فارسی

waṣīyyat-u 'alī li-ibn-i-h-il ḥusayn (t.-ye manzūm)

فردوس؛ مدرسه حبیبیه؛ شماره نسخه: ۲۰/۳۵ درحاشیه

آغاز: بسمله: کردم آغاز این بنام خدای ×× هم عطا بخشش و عطا
 بخشا؛ اوصی علط ابنه الحسين علیهما السلام وصیت کرد علی پسر
 خود راحسین بر ایشان سلام باد / گفت سلطان اولیا بحسین ××
 کای دلارام جان و قره عین؛ **انجام:** حتی لا یبالی ای ثویبه لبس و
 لا ای طعامیه اکل، تا باک ندارد که کدام جامه خود بیوش و از
 کدام طعام خود بخورد، تا نگررد ز بند اینها فرد ×× که چه پوشید
 ...

خط: نستعلیق، کا: منشی شیرازی ادهمی، معین بن رفیع الدین، تا:
 ۹۰۹ق، جا: تبریز؛ جلد: تیماج، ۹گ (۴۵۴پ-۴۶۲ر)، اندازه:
 ۱۸×۲۵سم [ف مخ]

● **وصیة علی (ع) للحسن و الحسين / حدیث / عربی**

waṣīyyat-u 'alī li-l-ḥasan wa-l ḥusayn

منسوب به علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، - ۴۰ قمری
 'alī ebn-e abī tāleb, emām-e avval (- 661)

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۷۲/۲۲-طباطبائی

آغاز: وصیة سیدنا علی لابنیه عند الموت رضی الله عنهم یا بنی اذا
 ولیمت من هذا الامر شیئا فقلدو المن اعناق الرجال
 خط: نسخ، بی‌کا، تا: قرن ۱۱؛ جلد: تیماج، ۱گ (۵) (حاشیه)،
 اندازه: ۱۴×۲۴سم [ف: ۲۲-۶۲]

۲. تهران؛ سپهسالار؛ شماره نسخه: ۲۷۹۹/۲۸

پندهایی است که علی (ع) به حسن و حسین و اشتر داده است؛
 خط: نسخ، کا: محمد حسن بن محمد مقیم، تا: ۱۰۷۴ق، ۱۵ص
 [۲۰۵-۲۱۹] [ف: ۵-۷۵۱]

۳. تهران؛ مهدوی؛ شماره نسخه: ۶۶۹

خط: نسخ، کا: فضل الله بن محمد رضای نایب الصدر، تا: ۱۹
 ذیقعدة ۱۲۹۳ق، جا: تهران، به فرموده سید محمد هاشم صحاف

فرستگان: نسخه‌های خطی ایران (فنا)؛ جلد سی و چهارم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276272

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۳/۲۰۱۴